Het Catalaanse statuut en de syndicalisten

Door Alexander Schapiro

- Oorspronkelijke titel: onbekend
- Verschenen: onbekend
- Bron: Grondslagen. Anarcho-syndicalistisch Tijdschrift 1932-1933. Jaargang 1-2, Anarchistiese Uitgaven, Amsterdam 1978, Jaargang I, pag. 111
- Vertaling: onbekend
- Digitalisering en modernisering: Tommy Ryan

Het Catalaanse statuut en de syndicalisten

De Catalaanse patriotten met Macia aan het hoofd hebben eindelijk hun zin gekregen. De 15de sept. is het Catalaanse statuut, waarbij Catalonië autonomie verkrijgt, in werking getreden. De zelfstandigheid van Catalonië is natuurlijk maar zeer betrekkelijk, maar rechtspraak en politie staan nu bijv. geheel onder eigen beheer; in oktober zullen de cortes van de nieuwe republiek bijeengeroepen worden....

De anarcho-syndicalistische arbeiders hebben zich steeds tegen de afscheiding van Catalonië verklaard, waarbij zij immers niets dan wisseling van meesters en een hoop nieuwe bureaucratische rompslomp te verwachten hadden. Begrijpelijkerwijze voelen zij er niets voor dat men door nationalistische propaganda den band tussen de Catalaanse arbeiders en hun Spaanse kameraden tracht te verzwakken.

Het volgende artikel is ontleend aan de *Solidaridad Obrera* van 13 september:

De arbeiders en het statuut

Onder dezen titel schrijft een journalist van een katholieke Catalaanse krant te kwader trouw een hele reeks dwaasheden, waarin hij zegt, dat, nu het Statuut is goedgekeurd, de arbeiders zich opnieuw moeten oriënteren en het gezelschap van slechte vrienden mijden. Het spreekt van zelf dat hij met deze slechte vrienden de CNT bedoelt en dat het zijn wens is, dat de arbeiders zich zullen oriënteren in de richting van de katholieke arbeidersorganisatie.

Inderdaad, de Catalaanse arbeiders moeten nogmaals hun gedragslijn vaststellen en zich tegen het Statuut van de Catalaanse bourgeoisie verklaren. Zij moeten er zich rekenschap van geven dat voortaan niet alleen het ministeriële departement in Madrid de vervolgingen tegen de syndicaten en de anarchisten zal gelasten, maar dat daartoe in het vervolg ook de „Generaliteit" in Barcelona met enthousiasme haar medewerking zal verlenen. Alle nationalisme en „vaderland-liefhebberij" is conservatief en traditionalistisch, waardoor het steeds in botsing moet komen met zijn antipode: het universele gevoel van ons, arbeiders, die een gemeenschappelijk vaderland wensen, het vaderland dat de gehele wereld omvat en waarin wij allen broeders zullen zijn. Met ieder nationalisme ontstaan nieuwe boeien, nieuwe despoten, nog meer nutteloze bureaucratie en nog meer dwangmiddelen om

de privileges van de uitbuiters en de rijken veilig te stellen. Om vasten voet te verkrijgen moet het nationalisme eerst de hindernissen overwinnen, die haar in den weg zouden kunnen staan, en dus in de eerste plaats de vrijheidlievende arbeidersbeweging.

Zonder twijfel: wij moeten ons oriënteren. Of beter gezegd: wij hebben ons al georiënteerd. Wij weten dat wij nu een vijand meer hebben, een vijand, die des te gevaarlijker is, omdat hij zich dichter in onze buurt bevindt. Maar wij weten ook, dat wij hem met alle kracht moeten bestrijden. Dat is de houding van de arbeiders tegenover het Statuut.

From:
https://www.anarchisme.nl/ - **Anarchisme.nl**

Permanent link:
https://www.anarchisme.nl/namespace/het_catalaansche_statuut_en_de_syndicalisten

Last update: **13/07/21 21:08**